

Гаряча квітка

Василь Сухомлинський

Того року була рання весна. В середині квітня зацвіли сади.

Настав травень.

Одного ясного ранку Оля вийшла в сад і побачила велику квітку. Вона прибігла до мами й радісно сказала:

— Мамо, червона троянда зацвіла.

Мама прийшла, подивилась на червону квітку й усміхнулася. Потім глянула на небо — й занепокоїлась.

З півночі сунула чорна хмара. Повіяв вітер, хмара заступила сонце. Стало холодно.

Мама з Олею сиділи в кімнаті й з тривогою дивилися у вікно.

Мов білі метелики — закружляли сніжинки. Все довкола побіліло. Згодом вітер ущух. Сніжинки вже спадали м'яко, тихо, поки й зовсім перестали.

Мама з Олею вийшли в сад. На зеленому листі — снігові шапки.

Землю вкрив білий килим. Тільки троянда червоніла, мов велика жарина. На ній блищали крапельки роси.

— Вона гаряча, їй не страшно, — мовила Оля й радісно посміхнулась.